

Madjarska, Italija v dogovorih

MADJARSKI ODPOSLANEC GOVORI NAJBRŽE TUDI V IMENU JUGOSLAVIJE IN ROMUNIJE

Benetke, Italija. — Sem je tudi dospel madjarski zunanji minister grof Csaky, h kateremu se je pripeljal iz Rima na obsik italijanskih zunanji minister Ciano. Prvi sestanek je bil aranžiran samo kot formalen in naj bi ne trajal dolgo, toda Ciano je ostal pri grofu eno uro in pol. Zato se sodi, da je bilo posvetovanje skrajne važnosti. Zato so se tudi pojavile govorice, da bo prišel ta teden v Italijo nemški feldmaršal Goering, prvi nacij za Hitlerjem.

Predno se je odpeljal Ciano iz Rima, je imel dolg razgovor z Mussolinijem, ki mu je dal najbrže vsa navodila. Obratno se pa

FINCI SO ZBILI RUSOM 22 LETAL NA TLA

Helsinki, 6. jan. — Finsko vrhovno poveljstvo poroča, da so zbili v zadnjih dveh dneh najmanj 22 letal Rusom na tla. Osem so jih izstrelili v mestu Mikkeli, osem pa pri mestu Uti. Šest so jih sklatili Rusom na fronti severno od jezera Ladoga.

Ruska letala so napravila mnogo škode na mestu Mikkeli, predno so jih Finci prepodili. Več civilistov, vključno ženske in otroci, je bilo ubitih od bomb.

Finsko vrhovno poveljstvo tudi poroča, da so Finci uničili Rusom dva bojna tanka in jih zaplenili 11, poleg mnogo drugega vojnega materiala, ki ga je pustilo umikajoča ruska armada.

Smrtna kosa

Zdrav in čvrst se je podal k nedeljski službi božji, predno bi odšel na delo k Superior Transfer Co. rojak Anton Hrovat, ki ga je zadela kap v cervi sv. Lovrenca ob šestih zjutraj. Bil je star 49 let. Doma je bil iz fare Ambrus na Dolenskem, odkoder je prišel sem pred 30 leti. Tukaj zapuščala žalujočo soprogo Frances, rojeno Bokar ter sinove Mihaela, Richard, Frank in Anthony, hčere Mrs. Rose Andrews in Frances ter enega brata. V starem kraju zapuščala očeta in štiri brate. Pogreb se bo vršil v sredo zjutraj ob 8:30 iz hiše žalosti, 2517 E. 88th St. pri Union Ave. pod vodstvom Louis L. Ferfolia. Naj počiva v miru, preostalih pa izrekamo naše iskreno sožalje. Pokojni je bil član društva sv. Imena.

Demokratska seja

Jutri večer ob 7:30 se vrši seja Slovenskega demokratskega kluba v Euclidu. Seja se vrši v Društvenem domu na Recher Ave. Debatiralo se bo glede novega hišnega projekta v Euclidu, zato je članstvo prošeno, da se udeleži v polnem številu.

Glasbeni program WPA

V petek 12. januarja, ob osmih zvečer, bo glasbeni projekt WPA iz Ohio podal zanimiv orkestralni program v avditoriju javne knjižnice na 55. cesti in St. Clair Ave. Orkester sestoji iz 35 oseb in bo podal najpopularnejše točke. Vstopnine ne bo nobene. Vsak je prijazen vabljen.

Francija upa, da bo letos vojna končana z zmago zaveznikov

Paris. — Francoski narod je poln upanja, da bo leto 1940 videlo konec evropske vojne in z zmago zaveznikov, za katero se, kakor je rekel predsednik Lebrun, pripravlja Francija na fronti in v zaledju. Tako poslanico je poslal predsednik Francije vojakom na fronto za božične praznike.

To upanje sloni na dejstvu, govorno moralno in politično, da so zavezniški takorekoč že zmagali. Kljub temu bo še precej truda do končne in popolne zmage. Štiri mesece sta se obe strani pripravljali in se dobro pripravili. In kadar pride do odločilne bitke, bo vojna kmalu končana.

Trenutno je zavezniško vrhovno poveljstvo odločeno na obrambni strategiji. Sneg je zapadel vzdolž vse fronte, tako v sosedni Švici in v Belgiji. Vsak promet po cestah je nemogoč. Dokler ne skopni sneg in dokler se zemlja ne odтая, ni računati na kako večjo aktivnost na zapadni fronti. Zato je bilo pa tudi prvo poročilo francoskega poveljstva v tem letu s fronte kaj kratko: "Nobenega poročila s fronte!"

Kadar se otroci ženijo

Athens, O. — Sodnija je poselja vmes in zaprla 10 letno ženo, njenega 21 letnega moža in mater neveste ter tako razvezala štiridnevni zakon. Vso stvar je natančno sodnija oče otroka, Donald Hudnall, ki živi ločen od svoje žene. Klerk, ki je izdal poročno dovoljenje je rekel, da je nevestina mati povedala, da je hči stara 16 let, dočim je v resnici samo 10 let. Mati se izgovarja, da je dekle velika za svoja leta in bo zet, Charles Schall, ki dela v premogorovu, lahko skrbel za svojo ženo, ker dobro zasluži. Mlado ženo so deli v dekliski zavod v Delaware za nedoločen čas, njen mož je bil poslan za eno leto v ječo, tašča je bila obsojena pa za eno leto v žensko kaznilnico v Marysville.

Naš dom 50 SDZ

Društvo Naš dom št. 50 SDZ je izvolilo za leto 1940 sledeči odbor: Predsednik John Požar, podpredsednik Frank Stemberger, tajnik Frank Pugelj, 10724 Plymouth Ave., blaginjak Frank Tomažič, zapisničarica Helen Tomažič, nadzorni odbor: Rudolf Cergol, Anton Zeleznik in Mary Zeleznik, vratar John Pistotnik Sr., zastavonoša Rudolf Cergol; zdravnika dr. Anthony J. Perko in dr. May Schimkola.

\$750,000 veljajo mesto razni eksperti

Razni eksperti, ki dajejo Clevelandu legalne, inženirske in finančne nasvete stanejo mesto za časa Burtonove administracije ogromno vsoto \$750,000. Mestna administracija je najela zunanje izvedence zadnja štiri leta, da pomagajo mestu pri gradnji raznih projektov in pa pri doseganju izboljšanja raznih utilitetnih cen. Mesto je v zadnjih štirih letih faktično že plačalo tem izvedencem \$454,694. Drugo se jim bo pa še plačalo za njih nasvete pri povečanju mestne elektrarne.

Večina teh izvedencev dobiva od mesta po \$100,00 na dan. Inženirju Gascoigne, ki je nadzoro-

Odjemalec ima vedno prav!

Pierre, S. D. — V brivnici O. B. Anderson je prišel mož, si slekel suknjo, potem se pa vsedel na stol in ukazal striženje las. Brivec ga je vljudno opomnil, naj sname klobuk z glave. "Ne!" je zagodrnjal odjemalec in si potegnil klobuk še trdneje na glavo. Ne da bi brivec kaj dlje oporekal, je vzel skurje in pristregel čudnemu gostu lase, kar jih je gledalo izpod klobuka, na veliko začudenje kakih 30 gledalcev, ki so gledali pri oknu.

Odstop angleškega vojnega ministra je zbudil veliko senzacijo v Angliji

London. — Vse angleško časopisje napada premierja Chamberlaina in zahteva parlamentarno preiskavo radi odstopa vojnega ministra Hore-Belisha. Govori se, da je zahtevala odstop dinamičnega vojnega ministra reakcionarna stranka v armadi in pri vladi. Znano je bilo, da ni vladalo med vojnimi ministrom in med generali nič kaj posebno veliko prijateljstvo, ker je bil minister baje preveč natančen in dosleden.

Angleški narod se radovedno sprašuje, kaj, prav za prav, se je zgodilo med generali in vojnimi ministrom, da je moral odstopiti. Trdi se, da je bil minister sam začuden, ko mu je premier zadnji teden rekel, da naj zapusti urad vojnega ministra in naj gre v trgovsko ministrstvo. Ljudje si obljubijo iz tega še veliko senzacija.

Mesto vojnega ministra je prevzel Oliver Stanley, ki se ima zahvaliti svojem naglemu napredovanju političnim zvezam svojega očeta, Earl of Derby. Toda Stanley ima vojaško vzgojo in to bo bolj prijalo armadi.

Pierce Metzger umrl

V soboto je umrl v Floridi Pierce D. Metzger, star 64 let, in solastnik zavarovalne družbe Gongwer-Metzger v Clevelandu. Mr. Metzger je bil predsednik izvrševalnega odbora demokratske stranke v Cuyahoga okraju do zadnjih dveh let ter je bil Gongwerjev prijatelj še iz časa Tom L. Johnsona.

Rudolf Perdan umrl

Danes zjutraj ob 3:15 je umrl nagle smrti za srčno hibo splošno poznani Rudolf Perdan, star 57 let, stanujoč na 933 E. 185th St. Pogreb se bo vršil iz pogrebnega zavoda Josip Žele in Sinovi, 458 E. 1552nd St. Natančneje poročamo jutri.

Letala, tanki, topovi in municija — vse je v redu za na Finsko

London. — Angleška in francoska vlada sta obvestili Ligo narodov, da imata pripravljeno veliko količino bojnih letal, tankov, topov, strojne in municije, da se pošlje takoj na Finsko. Natančno število letal sicer ni znano, toda se sodi, da jih je pripravljenih kakih 90 za takojšnjo odposiljatev. Iz Francije je dospelo zadnji teden trideset letal za Finsko. Anglija jih bo pa dodala najmanj dvakrat toliko. Kakih trideset letal je pa Anglija že odposlala.

Poleg tega je dala Francija precejšnje število topov, s katerimi se obstrjuje bojne tanke in avione. Anglija bo dodala pa razno manjšo municijo in pa gasolin, ki ga Finska nujno potrebuje. Tudi iz drugih dežel se vedno bolj oglašajo z raznimi potrebščinami za odpočmoč Fince. Nekateri celo trdijo, da prodaja Nemčija orožje Fincem, kolikor ga morejo plačati v gotovini.

V koliko pomaga švedska Finski se ne ve, toda v diplomatskih krogih se trdi, da je dala Švedska vso svojo vojno industrijo Finski na razpolago. Poleg tega pa hite prostovoljci iz Švedske trumoma na Finsko. Švedska je dovolila Angliji in Franciji vso pošiljatev na Finsko preko njene meje. Poleg tega se pa tudi ne sme pozabiti, da je Švedska nevtralna dežela in kot taka lahko kupi kolikor hoče orožja v Zed. državah, pa naj že to plača kdor hoče.

STARA ZDRAVNICA ZMRZNILA

Atchinson, Kans. — V mali hišici so našli ljudje 83 letno zdravnico dr. Mindo McLintock zmrznjeno. Poleg nje sta ležali na pol zmrzli njeni sestri, 75 letna Maggie in 81 letna Cora. V mali pešici, ki je sestram služila tudi za kuho, se je videlo, da je hotela ena izmed sester ponoči napraviti ogenj, ki je pa ugasnil.

Nov grob

V mestni bolnišnici je premilni Frank Skuly Jr., star 28 let, rojen v Clevelandu. Tukaj zapuščala žalujoče starše Frank in Ana Skuly, ki imata trgovino na 6313 St. Clair Ave. in tri sestre Ana Krulce, Rosie Tisovec in Mary Marolt in več sorodnikov. Pogreb ranjkega se bo vršil v sredo zjutraj ob devetih v cerkev sv. Vida in na pokopališču Calvary iz pogrebnega zavoda Frank Zakrajšek, 6016 St. Clair Ave. Bodi mu lahka rodna zemlja, preostalih pa naše iskreno sožalje.

5,000 ruskih vojakov plačalo vstajo s svojim življenjem

S puškami, strojnimi in ročnimi granatami je rusko poveljstvo zadušilo vstajo na finski fronti v prvih dneh vojne.

RUSKA VLADA JE HOTELA VSO STVAR LEPO POTLAČITI

New York. — Že pred par tedni se je omenjalo v časopisih, da so se ruski vojaki na finski fronti uprli, toda gotovega ni nihče vedel. Zdaj pa prihaja stvar na dan in kaže brutalnost ruske vlade, ki je z vso brezobzirnostjo zatrla revolto v ruski armadi, ki se je vršila v prvih tednih invazije na Finsko.

Poročila trdijo, da je padlo od 5,000 do 6,000 ruskih častnikov, podčastnikov in prostakov, kateri so postreljali na povelje vrhovne komande mongolski vojaki iz Nižnega Novgoroda. Sprva so postavili po 10 do 20 vojakov v vrsto, v katere so streljali izbrani mongolski vojaki. Toda ko je postajalo število vstajnikov vedno večje, je šlo to vse prepočasno. Zato so jih v dolgih vrstah postavili na led jezera Ladoga in začeli streljati vanje s strojnimi. Potem so pa z ročnimi granatami razbili led, da so se trupla ustrujenih vojakov potopila.

Boljševiška vlada je storila vse, da bi ostala zadeva tajna. Toda nekaj teh vstajnikov so odpeljali v Baltiski, Estonija, da bi jih spraševali o zaroti in nekaj teh jih je uslo in so vse izdali protikomunističnim agentom v Estoniji.

Ko je ruska vlada z naglim sodom postrelila vstajnike, ni zapala več tem vojakom, ki so bili med prvimi poslani na finsko fronto. Zato so prišle popolnoma nove divizije, o katerih je pa ruska vlada rekla, da so to ojačanja.

Med zarotniki je bilo kakih 500 častnikov in političnih komisarjev. Revolta med ruskimi vojaštvom se je pričela, ko so videli, da ne bo šlo na finski fronti vse tako gladko, kot se jim je obljubovalo. Polk za polkom je bil uničen pred finskimi utrdami. Ranjenci so padali in na mestu zmrznili, ker ni bilo organiziranih sanitetjskih čet, da bi jih pobrale. Ruski vojaki so videli, da jih goni komanda v gotovo smrt, pa so se uprli poveljem. Saj ne izgleda, kot da hočejo biti Finci osvobodenci, kot se jim je zatrjevalo iz Moskve.

Politični komisarji, ki so prideljeni v vojski, da nadzorujejo poveljnike, so si začeli očitati poveljniki raznih čet so očitati komisarjem, da jih gonijo v gotovo smrt, vojaki so začeli očitati poveljnikom, da jih gonijo v mesnico. Vsa fronta je postala za en dan kot vroča politična seja.

Državljanška šola

Nov razred za državljanstvo se začne danes zvečer v SND na St. Clair Ave., soba št. 2. Pričetek ob sedmih. Preteklo leto je iz te šole 24 oseb dobilo državljanstvo. Učitelj je odvetnik Wm. J. Kenick.

Pasquale Pietro prijet

V soboto je policija prišla na 152. cesti Pasquale Pietra, ki je obdolžen, da je manipuliral z glasovnicami na dan volitev v 32. vardi. Pietro se je skrivaj pred policijo vse od časa volitve.

Vse je vpilo o izdaji. Tajna policija je odhitela v Moskvo in poročala, da so se vojaki na fronti uprli. Kmalu zatem so bili na potu na fronto sibirski polki, ki so bili nastanjeni blizu Moskve prav za tak slučaj.

Komaj se je ustavil vlak z došlimi četami, že so začele živgati krogle v ustajnike. Drug drugega so izdajali, da je bil med ustajniki. Ko je bila obsodba končana, se je zopet oglašilo povelje za napad na finske postojanke in vojaki so slepo ubogali, ker so vedeli kaj jih čaka za sed.

Zanimive vesti iz slovenskih naselbin

Diamondville, Wyo. — Velika nesreča je zadela rojaka Franka Zagarja 17. dec., ko mu je zgorela hiša z vso opremo in obleko vred in njegova žena Mary, sin Joseph in dekla Justina Selko so dobili v ognju hude opekline. Ogenj je nastal ponoči vsled eksplozije plina in domači so se kmaj rešili smrti v plamenih; ženi in deklji je zgorela spalna obleka na njunih telesih in odpeljali sta bili v bolnišnico. Zagarja ni bilo doma ob času nesreče. Nahajal se je v državi Utah na obisku pri svoji sestri in domov se je vrnil šele drugi dan po nesreči.

Rock Springs, Wyo. — Pred dnevi je tu umrl Jernej Notar, star 74 let in rojen v Puštlah pri Škofiji Loke na Gorenjskem. V Ameriki je živel 34 let in tu zapuščala ženo, tri sinove in dve hčeri, drugje pa dva brata.

Duluth, Minn. — V Sartellu je naglo umrl Frank Triller, star 83 let in doma od Škofje Loke na Gorenjskem. Dan pred smrtjo je bil še na delu. V Minnesoti je bil 28 let in tu zapuščala ženo, sina in hčer. — V Chisholmu ponovno štejejo glasove, ki so bili pred kratkim pri mestnih volitvah oddani za slovenskega aldermanskega kandidata Jožeta Pluta in njegovega protikandidata; oba sta dobila po 459 glasov in oba trdita, da sta bila ogoljufana.

Center, Pa. — Pred dnevi je tu pljučnica usmrtila rojakinja Frances Horvat, staro 65 let in rojeno v Suhorju pri Toplicah na Dolenskem. Tu zapuščala moža, štiri sinove in hčer. V Ameriki je bila 40 let.

Joliet. — Zadnje dni je tu umrla Rozalija Ramuta, stara 57 let in rojena v Metliki v Beli Krajini. Tu je živela 35 let in zapuščala šest sinov in dve hčeri.

La Salle, Ill. — Jos. Frkol, ki je bil dva mestca v bolnišnici, je bil 23. decembra toliko okrevalec, da so ga pripeljali domov v domačo oskrbo, toda doma se mu je spet obrnilo na slabše in 30. decembra se je moral vrniti v bolnišnico St. Mary's. — V isti bolnišnici se nahaja Frank Struna. — Charles Just je zapustil bolnišnico po srečno prestani težki operaciji.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME

SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER

6117 St. Clair Avenue

Cleveland, Ohio

Published daily except Sundays and Holidays

NAROČNINA:

Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.00. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po raznašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:

U.S. and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U.S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carriers, \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second class matter January 5th, 1939, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 6 Mon., Jan. 8, 1940

BESEDA IZ NARODA**Pridite na sejo**

Kakor je bilo že naznanjeno se bo vršila delniška seja slovenske The North American Bank Co. v sredo 10. januarja. Za to se vse delničarje in delničarke opozarja sedaj, da se te seje gotovo udeležijo. To sejo smatram podpisati za najvažnejšo in najpomembnejšo v zgodovini sedaj poslujoče banke, zato ne bi smelo manjkati nobenega delničarja in delničarke na tej seji.

V zadnjih letih se je vršilo več sej, toda bile so take, da bi se seje še imenovati ne smele, bilo je ranjenje in žaljenje drug drugega, bile so viharne, brez koristi in brez cilja za dobrobit banke. Takih sej kakor so bile nekaj zadnjih let, ne bo več in letošnja seja bo vse drugačna, vesela in zadovoljiva za delničarje, če bodo le prišli z dobro voljo za svoje koristi in koristi našega naroda.

Lanska letna seja je bila taka, da je z revolto dosegla nov preobrat. Tu se je pričela nova doba banke in z njo tudi nov napredek. Izvoljen je bil nov odbor in uredilo se je novo poslovanje po novem demokratičnem sistemu, po katerem je banka v minulnem letu korakala v napredku, ki bo v veselje vsem delničarjem. Vse to se je doseglo potem, ko se je banka ločila od stare banke, kar je bilo tedaj vzrok nesporazuma in prenehanja.

Sedaj je naša slovenska banka last 1100 delničarjev, kateri jo lahko v par letih dvignejo svojemu narodu primerno in drugim bankam enako v vseh ozirom, kar bodo poslovanje, tako dobičkanosno kot koristno rojkom, ki banko potrebujejo.

Vsak naj pride na sejo s ponosom in veseljem, ker je to del njegove lastnine. Banka je last delničarjev in delničark in nikogar drugega. Vlada in država so samo nadzornice te banke, da je denar v banki varno investiran za protekcijo vlagateljev. Vso drugo oblast in pravico pa imata delničarji sami in s to pravico si boste izvolili za tekoče leto odbor, ki bo za vaše podjetje gospodaril, za še večji uspeh vaše sedaj poslujoče banke.

Bodite ponosni na svojo banko in imejte malo več obzira do nje. Nikar ne recite, da vam je vseeno tako ali tako. Za svoje podjetje se mora lastnik zavzeti z vso resnostjo. Prišel bo čas, ko se boste spomnili in rekli: "Zakaj se nisimo bolj zanimali, sedaj bi lahko imeli še več koristi od banke!" Najkoristnejše podjetje je narodna banka! Tolastujte Slovence, bodite nanjo ponosni!

Anton Grdina, predsednik.

Sežana. Že tretjič v teku enega leta so tatovi obiskali stanovanje Marije Škrinjarjeve. Odnegli so ji vse kar so dobili, celo rjuhe s postelje. Škoda je velika.

deljstvo, katerega sadovi so vir blagostanja, ako najdejo trga v velikih italijanskih mestih.

Vsakomur so proste v bodoče pomorske ceste, da je mogoče onstran morja razviti svoje trgovine.

Slovinci!

Italija, velika država svobode, vam da iste državljanske pravice, kakor vsem drugim svojim državljanom, vam da šole v vašem jeziku, več kakor vam jih je dala Avstrija.

Italijansko kraljestvo, veliki italijanski narod, ki je sam uničil gospodstvo Avstrije, vas bo ščitil z vsemi svojimi močmi. Italija se ni vojskovala in ni zmagovala samo za svobodo svojega naroda, temveč vseh od Avstrije tlačanih narodov.

Preteklo je skoro stoletje, odkar se bori Italija za to svobodo. V dokaz vam je zgodovina. Slovenci, bodite uverjeni, da mogočna in zmogovita Italija skrbi za vse svoje državljane kateresibodi narodnosti v svojih novih mejah."

Tako je obljubovala Italija! In kako je to obljubo izpolnila? Na 1. julija 1920 so Tržačani napadli in razbili tiskarno "Edinost." Narodni dom so pred očmi vojaštva in policije opustošili in zažgali. Ista usoda je doletela domove v Rojano, pri Sv. Ivanu, v Barkovljah itd. itd.

Torej ne pod Nemčijo in ne pod Italijo ni svobode in pravice za Slovence, ampak le v skupnosti jugoslovanskih bratov, kjer bodo varni v mogočni državi, prepusti pa naj se jim samolastna ekonomska uprava dežele.

Hišni projekti

Najbolj krivično, kar je ustvaril "novi dil," je hišni projekt, zato imajo prav v Euclidu, ko se ga tako branijo. Poglejmo bolj natanko in videli bomo, da se politiki igrajo z državnim denarjem. Ustanovljen je bil ta projekt zato, da bi se podrla stara hiše v mestu in postavile nove, če se ne motim je kongres naredil tudi postavbo, da se mora za vsako novo stanovanje podjetni eno staro zato, da bi ne delal škoda privatnim hišnim posestnikom, ki morajo plačevati davke ne samo zase, ampak tudi za te državne hiše, ko ne plačujejo nič.

Torej je res krivično, da bi moral siromašni delavec plačevati davke za te velike apartamente, ki jih je zgradila država; če bi jih zgradili privatni ljudje, bi morali plačati milijone v davkih, država pa ne plača nič in vse to mora plačati siromak. Torej je res krivično, tukaj v Euclidu so dobili te projekte v roke ljudje, ki se ne ozirajo na to, da bi morali za vsako novo stanovanje podjetni eno staro, pa kaj to njih briga. Sedaj gradijo v Luna Parku, kjer ni bilo nobenih starih poslopj in sedaj pa hočejo iti še v Euclid.

Pa to še ni vse, kdor hoče dobiti to stanovanje mora imeti tudi stalno delo in delavec na WPA sploh ne dobi tega stanovanja, ker tega ne more plačati in zato naj ga ima privatni človek na ramah, ker država se ne more ubijati s takimi, v teh projektih žive največ taki ljudje, ki bi sicer lahko dobili in plačali stanovanje drugje, v privatnih hišah.

Torej, če v Euclidu želite kaj dosti takih ljudi, jim le gradite lepe hiše, če hočete plačevati za ne davke, država pa naj gradi bolnišnice, pošte in urade zase, privatne hiše in privatno lastništvo pa naj pusti v miru. Privatna stanovanja bi smel graditi samo tisti, ki plačuje davke. Pozdrav, Frank Opaskar st.

Zahvala iz Jutrovega

Želim se nekoliko zahvaliti in opisati našo slavnost ob priliki otvoritve naših novih prostorov SDD na Prince Ave. Kakor je bilo poročano že prej smo 31. decembra lanskega leta otvorili nov prizidek. Že takoj po pol dne so začeli ljudje prihajati, da je bilo ob dveh že vse napolnjeno. Ob dveh, kakor je bilo določeno je ukazal naš vodja Max Traven godbi, da je zaigrala ameriško himno in nato pa še slovensko in s tem se je stvar začela. Nato pa je stopila k vratom, ki vodijo v nove prostore naša vsem poznana, agilna in delavna punca in članica Gospodinskega kluba Ančka Traven, ki je prodala največ tistih listkov za refrigerator in s tem dobila čast, da je ona

odprla vrata v nove prostore. Torej ji tudi mi častitamo k temu.

Takoj nato pa so nastopili natakariji za baro, kajti vsak si je že želel pijače pri novi bari, kjer so jim naši bartenderji prav hitro in z veseljem postregli, enako se je tudi vsem streglo v starih prostorih. Natakariji so bili prav veseli, ko so videli toliko odjemalcev pred seboj. Vse to veselje je trajalo eno dobro uro. Nato pa nam je bilo povedano, da se podamo v zgornje prostore, kjer se je pričel nadaljni program. Ni pa s tem rečeno, da smo šli vsi v zgornje prostore, kajti veliki jih je ostalo v spodnjih prostorih in so pili in se razgovarjali o novih prostorih, o katerih se je vsak izražal, da se mu zelo dopadejo. Tako smo imeli vsi dobro zabavo zgoraj in spodaj.

Kakor sem že omenil je otvoril program Mr. Max Traven, ker je bil predsednik Mr. G. Segulin odsoten radi dela, kar pa vem, da bi bil on zelo rad navzoč. Torej imeli smo namestnika. Nato pa je Max Traven izročil vodstvo nadaljnega programa Mr. F. Opaskarju ml. in je on vodil program do konca.

Bilo je res lepo popoldne in prepričan sem, da so imeli vsi veliko užitka. Sodelovali so štirje pevski zbori in so vsi imeli menda prav nalašč za to slavnost izbrane tako lepe pesmi. Tako so peli, da bi jih človek poslušal kar naprej. Malo sem preskočil. Prvi na programu je bil poklican Mr. Louis Ferfolia, kot bo dater starih prostorov, ki nam je v kratkih besedah čestital k tako lepemu napredku ter nam povedal, da ga zelo veseli, ko vidi, da slovenski narod tako lepo napreduje.

Nato je v kratkem govoru čestitala botra starih prostorov Mrs. Rozi Frank, za kar izrekamo obema prav lepo zahvalo. Za tem pa so se vrstili zastopniki društev in raznih podpornih organizacij ter zastopniki narodnih domov in na zadnje pa je zaključil program vsem dobro poznani in spoštovani g. sodnik Frank Lausche. Seveda njega se vselej pusti za nazadnje, ker ga ljudje tako radi poslušajo. V kratkih besedah nam je povedal precej iz svojih lastnih izkušenj ter kaj pomeni sloga in upam, da nam bodo njegove besede ostale v trajnem spominu. Torej prav lepa vam hvala!

Samo ena rana pa je ostala v naših srcih in to je, ker se ni mogel udeležiti naše slavnosti g. Jack Debevec, urednik Ameriške Domovine. Res nam je g. Debevec poslal svojega zastopnika, a smo ga vseeno zelo pogrešali posebno še radi tega, ker nam je prav zagotovo obljubil, da pride. V resnici jih je bilo veliko na tej slavnosti samo zato, da bi videli in spoznali g. Debeveca. Jaz sem pa imel s tem največ dela, ker jih je še mnogo, ki ga ne poznajo. Tako jih je prišlo več, ki so me izpraševali, če je prišel Jaka in da naj jim ga pokažem, ker ga ne poznajo. Vidiš Jaka, da sem bil tudi jaz bolan tisto popoldne, vsaj tako sem si mislil in vrhu tega pa še tisto odgovarjanje. No, saj veš kako so ženske, da nikdar ne odpravi vsega z eno besedo. Spraševali so kaj je vzrok, da te ni in kaj te boli in kako. Ojoj, ojoj!

Dragi Jaka, mi smo vzeli tvoje opravčilo na znanje in jaz prav obžalujem, da si zbolel, gotovo bi bil imel tudi ti z nami vred veliko veselja in užitka. Torej, če si slučajno ozdravel, nikar ne misli, da smo mi tukaj prosili tebi zdravja, saj veš, da smo imeli mi veliko drugega na glavi tisti dan, kar vprašaj Mr. Turka, saj sem z njim govoril in mu povedal, da je od moje strani vse O. K., ampak ne vem pa kaj bo z Ančko. Ta revca je vsa premrzla in njen oddelek punc, ki so te čakale več kot eno uro v tistem mrazu, pa še zunaj, da bi ti bile napravile špalir kakor je bilo že vse prej zmenjeno. Bojim se, da je tudi Ančka zbolela, tako sla-

Če verjamele al' pa ne

Ko sem se drsal proti domu, sem se globoko zamislil. Treba je bilo namreč najti kaj priprave izgovor, ker bom padel tako zgodaj domov v hišo, kjer me niso pričakovali še najmanj do opoldne. Predvsem moram gledati, da ne prestrašim Johane, bo je izgledala, da bi je skoro ne poznali in upam, da bo s časom tudi ona pozabila na to.

Slišal pa sem, da če slučajno zbolijo, da te bo prišla za odškodnino in če pride do tega bom pa že jaz posređoval, le zanesi se name Jaka!

Zahvaliti se moram vsem, ki ste kaj delali na tej prireditvi. Posebno pa se zahvalimo Gospodinskemu klubu SDD. Rečem, da bi bilo res nekaj narobe pri naši dvorani, če bi ne imeli tega kluba, ravno tako se mi zdi kakor, če manjka doma gospodinj. Ta klub se je veliko trudil in delal za to slavnost in posebno na dan otvoritve. Vse so res tako marljivo delale, kot na svojem lastnem domu, brez vsakega nesporazuma, vse ena do druge so delale in skrbele, da je bil vsak postrežen. Torej iskrena vam hvala! Le še tako naprej delujte, pa bo gotov napredek.

Končno pa se moram zahvaliti pa tudi tistim, ki ste jedli in pili. Najlepša hvala tistemu, ki je največ potrošil, ne tistemu, ki je največ spil, mislim, da je tako pravilno, a še nikjer nisem slišal, da bi taki dobili kakšno zahvalo, zato naj jo pa sedaj. Vse je bilo lepo in zadovoljno. Torej dragi delničarji in delničarke in ostali rojaki, začetek v novem letu nam je pokazal prav dobro, e tako naprej in napredek nam je zagotovljen.

Kar se pa tiče tiste noči, ki jo je bilo polovico v letu 1939 in polovico pa v 1940 mislim, da omenjeno noč bi bil dobil v naši naselbini prenočišče prav poceni in veste zakaj, zato ker ob šestih zjutraj smo bili še vsi v Slovenski delayski dvorani, da boste vedeli vsi in tudi dobro se nam je godilo. Prav izvrstno smo se zabavali, čeprav se nam je že malo zdehalo.

Tudi godbo smo imeli izvrstno, Zalarjevi fantje so se prav dobro odrezali. Mr. Debevec, še nekaj, da nam drugič ne zbolijo več, nikar kaj takega ne delaj, saj si bil že enkrat prej bolan v pretečenem letu. Kadar te bomo prihodnjč vabili, da boš ostal tukaj vsaj en teden. Če sem katerega izpuštil v tej zahvali, prosim da mi oprost. Skoro bi bil pozabil povedati, da je tisto ledenico dobil na dan otvoritve Mr. Louis Rolih na Reno Ave. Ob zaključku pa želim vsem srečno in veselo novo leto 1940.

A. Vatovec.

NOVI OKRAJNI KLERK

Leonard F. Fuerst je bil za-prisežen kot nov klerk okrajne sodnije. Mr. Fuerst je naslednik Mr. John J. Busherja, ki je bil izvoljen na mestno sodnijo. Mr. Fuerst je bil njegov prvi pomočnik sedem let, zato je s tem uradom popolnoma seznanjen v vseh podrobnostih. Mr. Fuerst je jako zmogel, vreden in priden javni uradnik, zato bo urad pod njegovim vodstvom enako vestno roden kot je bil pod vodstvom Mr. Busherja.

ki bi morda ravno pestovala bi bička ali pa kak lonec in bi, bi me nenadoma zagledala na vratih, lahko kaj popustila v rokah in bi bilo kaj napek.

Zato sem se, ko sem zapel na jard, precej obotavljala, da me je Johana lahko že skozi okna videla, da sem še cel, z vsemi u in da se ji od te strani ni tre ničesar bat ali prestrašiti. P dno bom prišel do kuhinje, si pa že sama lahko ustvarila so bo, zakaj sem tako zgodaj domorej ne bo nevarnosti kak omedlevanja. Tudi to sem lah tvegal, da bo radi mojega zgo njega dohoda h kuči imela pop noma napačne pojme in bo d žila sinočni marjaš, kar bi takem slučaju storila vsaka ž na, ki svojega moža dobro p zna.

Ko sem šel po tistih štir stopnicah do kuhinjskih vr sem dvakrat počakal in ni rav pri oknu, da se me je lahko v delo v kuhinjo. Skrbno sem p zil na to, da se je v kuhinjo v delo tudi moj obraz, ki je bil t krat po mojem skrbnem pro čunu natančen posnetek boš marte. Morda bi se bil tudi m lo vsedel, pa ni kazalo, ker je na stopnicah svež sneg in ta pa popolnoma nič ne strinja nahodom. Je vse drugače, k kadar je človek jezen. Takrat priporočljivo, da človek se kam ne mrzlo, da mu jezo izv če pri korenini. Nahod pa n n rad takih medicin.

Prav počasi sem se bližal kuhinjskim vratom in predno se jih odprl, sem trikrat naglo vzdihnil. Torej sem na vse str ni gledal, da je bilo cenjeno o činstvo v kuhinji dobro pripravljeno na moj slovesni prihod. Končno se pa le skorajžim in pa časi odrinem vrata. Gledal sem v tla in skliučeno sem se držal kot bi prišel domov s koledvanjem in čakal, da pade toplomer po ničilo in da zavrsi blizard, ali pa vsaj kak titularni tornado.

Pa je bilo vse tiho. Hudič vendar, kaj nisem prav prišel sem se začudil in obstal v vr tih. Šele tedaj se oglašil tam peči:

"No ja, zdaj pa še ti stoj ta in drži vrata odprta. Prav kot se zmenili! Še nikoli si niso roci podajali kuhinjski vrat tako, kot si jih danes. Pa tem naj mi pa kaj vzhaja, u Saj sem neumna, ki vam kaj p čem in vam!"

To so bile besede, ki so jast govorile, da danes ne kaže drati hišne gospodinje. Izkušil 25 let in dveh mesecev me je naučila. Torej naglo zapre vrata in mlo pogledam svojego gospodarja in tedaj bi bil pa je skoro omedlel, tako sem se ustrašil. Johana je imela nam reč glavo zavito v veliko ruto, se je samo nos videl ven in to pomenilo, da je peka v hiši. Fant sem si rekel le previdno!

Naglo sem pogledal v luč p stop in jo gledal dve sekundi kar je pomagalo, da sem kihnil da bi se bil skoro na dvojce prelo mil. S tresočo roko sem izvlekel ruto in komaj slišno rekel: "Saj menda ne bo nič hudego pa vendar mislim, da sem dob pljučnico. Čevlje mi sezuji, cop te mi prinesi, pa hitro skube čajja! Pa malo kakšne stvari pr curni, da preženem mrav. V ofi cu so me trikrat brihtali. Kom sem se privlekel domov. Da bi ne dobil flu. Je nevarno. Č bo kaj slabše, boš morala poslu ti po gospoda!"

Well, toliko sem s temi besedami le opravil, da ji je šlo malo do srca, samo pri zadnjih besedah se je obrnila nazaj, ko je točila vodo za čaj, da je pripomnila: "Po katerega gospoda? Morda misliš Jima in Ferdoda da bi prišla marjašat?"

"Uh, kaj govoriš zdaj o marjašu, ko samo malo manjka, da ne bi mislil o svoji zadnji niti tako mi je hudo. Ženske vedno mislite, da se možki samo cartamo, pa se ne. Oh, da bi bil le enkrat v postelji."

Nahod se še nadaljuje.

Da se ne pozabi!

Te dni smo brali poročilo iz Berlina, da se tam nahaja neki Ante Pavelič, ki je bil svoje čase obdolžen, da je skoval zaroto proti jugoslovanskemu kralju Aleksandru, ki je na žalost jugoslovanskega naroda tudi uspela 9. oktobra 1934 kot znano.

Kot se poroča, je Pavelič zopet na delu proti Jugoslaviji. V Berlinu zbira razne elemente, katere bodo naciji izšolali in jih poslali kot propagandiste v Jugoslavijo in druge balkanske države, kjer bodo agitirali za Nemčijo.

In kadar človek bere take stvari in vidi, kako si nekateri srčno želijo nazaj pod nemški jarem, je dobro, če si pokličemo v spomin zgodovinske krivice, ki so se dogajale našim narodom pred in za časa svetovne vojne od strani toliko opevane in neskončno "dobrotljive" nemške vlade. Naj ponatisnemo samo nekaj vrstic iz knjige "Zgodovina slovenskega naroda," ki jo je izdala letos Mohorjeva družba v Celju in potem bomo videli, kaj naj pričakuje naš narod v stari domovini, če ga zopet podjarmi tujec. Torej čitajmo zgodovinska in gola fakta:

"Ob izbruhu vojne poleti 1914 je Avstrija preganjala lastne Jugoslovane, ko da bi jih bilo treba uničiti. Ni jim zaupala, ker je pač vedela, da vse njeno ravnanje ni bilo takšno, da bi mogla v njih zbuditi ljubezen do monarhije. Slovenija še posebej pa bi morala izginiti, ker je bila napoti nemškim načrtom velike samonemške Srednje Evrope, saj so razglasili svetovno vojno za odločilni boj med germanstvom in slovanstvom. Cela slovenska domovina se je spremenila v eno samo preiskovalno dvorano, kjer so odločevali o življenju in smrti, o dobrem in hudem policija, orožništvo, vojaštvo in nagli sod. Na Štajerskem in Koroškem so Nemci izrabili to priliko, da so preganjali zavedne Slovence, ki so jih očrnil kar za državni nevarne.

Narodnjake so vlačili po zaporih in konfinacijskih taboriščih in pustili, da so jih nemčurji med potjo pretepali, obmetavali z blatom in vanje pljuvali. Vojaški absolutizem v zaledju je zatiral in plenil časopise, ustavil delovanje važnih narodnih in kulturnih ustanov, razpuščal društva ter jemal kmetom žito in živila. Preganjali so vse slovenske stranke, vse sloje in spole, zraven pa silili, da so morale občine in gospodarske ustanove podpisovati vojna posojila, ker bi jim drugače denar po sili vzeli in organizacije razpustili ali drugače uničili. Ni bilo mesta za prižofbe: ustava je bila odpravljena, poslanska imuniteta ustavljena, državne in deželne zbornice skrbno zaprte. Ko je pred vstopom Italije v vojno Avstrija še prosjčila za njeno nevtralnost, so oblastva še posebej pazila, da bi se Italijanašem ne zamerila. Savojska himna se je pela skupno z avstrijsko, Italijani so se na Primorskem bratili z Nemci, oboji pa so tožarili Slovence in Hrvatve kot veleizdajalce. In to v istem času, ko je tajni odposlanec italijanske vlade v Trstu vabil Slovence, da bi Italijane ob prihodu sprejeli in pozdravili kot svoje svoboditelje.

Čim večje so bile nemške zmage, tem hušja je bila strahovlada doma. Kdor je le javno kazal nezadovoljstvo z vladnimi odredbami in cilji, ta je bil že protidržaven; na ta način so v prvih 14 mesecih vojne zaradi veleizdaje in drugih političnih prestopkov obesili ali ustrelili v Sloveniji 439, v Bosni in Hercegovini 900, na Hrvatskem 513 oseb, med temi niti enega Nemca ali Madjara.

Po teh preganjanjih v zaledju in izrabljanju na fronti, kjer so slovenske polke pošiljali na najbolj nevarna mesta, so kmalu tudi prej avstrijsko misleči Slovenci spregledali, kaj bi jih čakalo po zmagovito končani vojni. Zmaga nemškega orožja bi bila za Slovence poguba, ker bi v enotni Veliki Nemčiji ne bila več mogoča posebna Avstrija z enakovpravnimi narodi. Mišljenja Slovencev torej niso preusmerile šele zmage Francozov in Angležev, marveč nemška in avstrijska oholost sama ..."

Kdo bi torej še želel nazaj v stari jarem, ki bi bil morda še bolj težak, kot je bil avstrijski, ker Hitler v Veliki Nemčiji ne bo priznal nikogar drugega kot Nemca, kakor vidimo da se godi na Češkem in Poljskem.

Pa tudi Italijani so vabili

Po okupaciji leta 1918 je izdala italijanska vlada na Slovence sledečo okrožnico:

"Slovinci!

Danes vladajo novi zakoni pravičnosti in svobode. Avstrijske vlade ni več, ki vas je zapeljevala dolgo vrsto let in izigravala narod proti narodu v svrhu svojega samodrštva.

Zmagovita Italija je danes napravila konec temu boju in sovražstvu. Zato je treba, da zavladajo mir in složnost med narodi. To vam prinaša Italija.

Italijanski in slovenski narod nista več sovražnika, nista več nahujskana od Nemcev, ki so izkoriščali ta boj v svoje namene. Lahko je njima danes deliti delo in dobiček.

Italija spada danes k trem evropskim velevladstvom, ker je bogata po svoji veliki obrti, katero si je sama ustvarila v zadnjih letih, ker je bogata po svoji svetovni trgovini, po svojem zelo razvitem poljedelstvu in po svoji veliki kulturi.

Samo obrtna in trgovska velevladstava Italija vam more zagotoviti blagostanja, katerega ste zelo potrebni. Samo tako se more razviti v bodoče vaša živinoreja, vaše polje-

WINNETOU

Po nemškem tiskarstvu K. Mays

"Čisto kakor se vam ljubi! Mustang mi je predragocen, da bi ga prodal. Iz marsikaterih smrtnih nevarnosti me je že rešil, življenje mu dolgujem. Ni naprodam."

"Indijansko šolo ima!" je pravil in ga strokovinjski gledal. "Odkod pa ga imate?"

"Od Winnetoua, poglavarja Apačev."

Zavzel me je pogledal.

"Od Winnetoua —? Kje pa ste bili z njim skupaj?"

"Nazadnje ob Rio Suanci."

"Hm —!" je dvomil. "Winnetou je najslavnejši in najboljevejši Indijanec med Sonoro in Columbijjo —. Nimate podobne, sir, da bi bili znani s takim možem!"

Smehljaje sem gledal otroku v obraz.

"Zakaj ne?"

"Sodil sem, da ste surveyor — zemljemerec — ali pa kaj sličnega. Ti ljudje so zelo sposobni, pogumni in izkušeni, pa človek, ki sam potuje med Apači, Nijorami in Navaji — tak človek mora biti že nekaj več. Vaš bleščeči se samokres, lični nož tamle za pasom in vaše svetle puške in žezlo celo pa vaša elegantna drža v sedlu — vse to se malo ujema s tem, kar je človek vajen videti pri pristnih, pravih trapperjih in westmanih —!"

Nasmehnil sem se. Fantič je govoril, kot da pozna že najmanj cel rod prerijskih lovcev in stozolcedev.

"Priznam, da sem res takole boljši priložnostni lovec. Pa mo- bo orožje ni čisto slabo. Dobil sem ga na Front Streetu v St. Louisu in če se na orožje razumete, kakor kaže, boste vedeli, da se tam za dober denar tudi res do- bro blago dobi."

"Hm —! Sodim, da pokaže blago svojo kakovost šele, če pride v prave roke. Kaj pravite k tej pištoli, sir?"

Potegnil je iz torbe staro, zarjavelo pištolo, ki je bila vse bolj podobna krepelcu ko pa strelne- mu orožju.

"K tisti pištoli kaj da pravim —? Stara je, menda še iz dobe rajnega Pocahontea. Pa kdor je vajen, še lahko marsikaj pogo- di z njo. Videl sem Indijance, pa tudi trapperje, ki so z najneverjetnejšim in najrevnejšim orož- jem čudovito dobro streljali."

"Torej pa povejte, ali so zna- li tudi takole?"

Obrnil je konja, zdiral v kro- gu okoli mene, dvignil pištolo in ustrelil, še preden sem prav slu- til, kaj namerava.

Moja oguljena bobrovka je dobila rahel sunek in na tla je pa- del cvet, ki sem ga za njo zatak- nil.

Fantič me je očividno izzival s svojimi strelnimi vajami, rad bi bil vedel, kaj naj sodi o "pri- ložnostnem lovcu" in o njegovem pogumu —.

Malomarno sem dejal:

"Mislim, tako bo znal vsakdo, ki se je vsaj nekoliko vadil. Ne bo pa vam vsakdo ponudil svoje kučme za tarčo. Lahko bi bila slučajno pod njo tudi glava —. Streljajte torej v bodoče na ku- čmele tedaj, če ste prepričani, da tisti vaš krepelc tamle tudi v resnici z vsakim strelom pogo- di!"

"Wherefore — čemu —?" se je tedaj oglasilo za menoj.

Otrokov spremljevalec je bil, jeznil je neokretno, slokonogo mrho, zastal je, ko sva se z otrokom podila po preriji, in počasi prišel za nama. Čul je moje zadnje besede.

Prezirljivo je nadaljeval:

"Glava takega prerijskega človeka z bobrovko vred ni vre- dna niti strela iz pištola."

Suh, dolg človek je bil, z dol- gim vratom in tenkimi, stisnje- nim ustnicami, pristen yankee.

Prav za prav bi mu bil moral

odgovoriti s pestjo. Pa prezirlji- vi yankee je bil gotovo v kaki rodbinski zvezi s fantičem. In fantič mi je bil zelo všeč. Nje- mu na ljubo se nisem zmenil za žalitev, molčal sem. Toda zdelo se mi je, da fant moje molčanje napačno razume. Po njegovem o- brazu je šinilo nekaj, kar ni bilo ravno posebno laskavo za mene.

Ves doživljal se mi je zdel ne- verjeten in čuden. Da sem bral kaj takega v knjigah, bi bil de- jal, pisatelj si je izmislil same nemogoče reči. Vsekakor, tako sem sodil, je bila kaka naselbina blizu. Nisem čul, da bi bili tam okoli kje Indijanci izkopali boj- no sekuro. Zato si je pač otrok upal na izlete v prerijo.

Zanimal me je. Poznal je za- pad, izurjen in šolan je bil v ro- čnostih in spretnostih, ki jih za- pad zahteva streljal je dobro, je- zdil tudi. Zasodil sem, da živi v čisto nenavadnih razmerah.

Pa kdo je bil —? In kdo so bi- li njegovi ljudje —? Z največjo radovednostjo sem ga opazoval.

Jezdil je za pol konjske dolži- ne pred menoj in zahajajoče soln- ce je z zlatim sijajem oblikovalo njegovo kodrasto glavo. Njego- va polt je bila temna, nalahno so se videle ličnice. Vkljub mlado- stni nežnosti so kazale poteze nje- govega obraza veliko odločnost in samozavest, ki je dala sklepati na zgodnjo dozorelost duha in močno voljo. Vsaka njegova kretnja je pričala o samostojno- sti.

Ta otrok ni bil več otrok —. Mož je bil. Čeprav gotovo ni im- el več ko štirinajst let.

Nekaj časa smo molče hiteli po preriji, otrok in njegov spre- mljevalec nekoliko naprej, jaz pa za njima. Nenadoma je pridržal konja.

"V New Venango ste name- njeni, sir?"

"Da."

"In iz savane prihajate?"

"Da."

"Pa westman niste?"

Nasmehnil sem se.

"Ali imate tako bistro oko za westmane, da si upate brezpogoj- no pogoditi, kdo je westman in kdo ne?"

"In Nemece ste?"

"Da. Najbrž govorim tako sla- bo angleščino, da koj slišite Neme- ca iz nje, kajne?"

"Slaba ravno ni, vaša angle- ščina, pa pozna se ji, da ni vaš materni jezik."

Ako vam je ljub, lahko govo- riva v vašem maternem jeziku."

Začudil sem se.

"Kaj —? Rojaka sva si?"

"Moj oče je Neme. Rojen pa sem v Quicourtu. Moja mati je bila Indijanka iz rodu Asinebo- in."

Torej mešane krvi je bil —.

Tedaj sem razumel značilne poteze v njegovem obrazu in nje- govo temno polt, pa tudi njego- vo govorjenje in ves njegov na- stop. V krvi mu je bilo življenje zapada, od mladih nog je živel v divjini —.

Njegov oče je torej še živel, mati pa mu je umrla. Vsaj tako sem sklepal iz njegovih besed.

Fa kdo je njegov oče —?

Usoda me je seznanila z ne- navadno zanimivim slučajem, bral sem prve liste romana, kakr- šen se dogodi pač samo na div- jeni zapadu —.

Ni bila več radovednost, nape- to zanimanje je bilo tisto, kar mi je vzbujal izredni otrok.

Dvignil je roko in pokazal v daljavo.

"Poglejte tjale! Ali vidite dim, ki se tamle dviga? Kakor bi iz tal prihajal."

"Tamle —? Da! Torej je tam- le končno tisti bluff, ki sem ga ves dan iskal. In na njegovem dnu leži New Venango —?"

Ali poznate Emery Forsterja, — petrolejskega princa?"

Dalje prihodnjič

1940	JAN.	1940
So	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

JANUAR

13.—Glas Clev. Delavev št. 9 SDZ plesna veselica v SND.

13.—Pevski zbor Adria priredi plesno zabavo v Društvenem domu na Recher Ave.

13.—Pevsko društvo Cvet ima plesno zabavo v SDD na Prince Ave.

14.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

20.—Dr. Lipa št. 129 SNPJ obhaja v SND na St. Clair Ave. 30 letnico svojega obstanka.

20.—Pevsko društvo Lira, ples v Twilight Ballroom.

21.—Predstava Svetovidskega odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Mlad. pev. zbor. Slov. doma koncert v Slov. domu na Holmes Ave.

26.—Miss Maxine Steinitz obdržava predavanje v St. Clair javni knjižnici na 55. ce- sti in St. Clair Ave. pod avspico Slovenskega jezikovnega kluba.

27.—Maškaradna veselica skupnih društev na Jutrojem.

27.—Roust-About Club ples v Twilight Ballroom.

27.—Gospodinjski klub v Newburgu priredi ples v SND na 80. cesti. Servirala se bo fi- na večerja.

27.—Društvo Kristusa Kralja št. 226 KSKJ plesna veseli- ca v SND na St. Clair Ave.

27., 28., 29.—Mladinski odde- lek društva Najsvetejšega Ime- na priredi Minstrel Show v šol- ski dvorani sv. Vida.

FEBRUAR

3.—Ženski klub Slovenskega doma na Holmes Ave. priredi maškaradno veselico.

3.—Društvo Dom št. 25 SDZ priredi veselico v SND Maple Heights.

3.—Društvo France Prešeren št. 17 SDZ plesna veselica v SND.

3.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

3.—Društvo Kranj, ples v Twilight Ballroom.

3.—Predpustna veselica Slovenske zadržne zveze v spodnji dvorani SDD na Water- loo Rd.

4.—Podružnica št. 3 S. M. Z. priredi igro in maškeradni ples v Slov. domu na Holmes Ave.

4.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

6.—Predpustna zabava Sve- tovidskega odra in Baragovega zbora, šolska dvorana sv. Vida.

10.—Amigos Club ples v Twilight Ballroom.

25.—Podružnica št. 50 SZZ predstava v avditoriju SND.

MAREC

30.—St. Vitus Cadets ples v Twilight Ballroom.

31.—Mladinski pevski zbor SDD na Waterloo Rd. priredi spomladanski koncert v avdi- toriju SDD na Waterloo Rd.

APRIL

6.—St. Vitus Boosters št. 25 KSKJ plesna veselica v avdi- toriju SND.

6.—Skupna društva Zapad- ne slovenske zveze prireditev v

SDD na Waterloo Rd.

7.—Predstava Svetovidske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

14.—Mladinski pevski zbor Zvončki koncert v Narodnem domu, West Park.

14.—Predstava Svetovidske- ga odra, šolska dvorana sv. Vida.

21.—Spomladanski koncert samostojne Zarje.

27.—Podružnica št. 50 SZZ plesna veselica v SND.

MAJ

4.—Časna straža SDZ ples- na veselica v avditoriju SND.

4.—Skupna društva fare sv. Vida prirede plesno veselico v Twilight Ballroom (Grdinova dvorana).

5.—Samostojno društvo sv. Alojzija praznuje 40 letnico v SND na 80. cesti z lepim pro- gramom.

5.—Podružnica št. 10 SZZ Materinsko proslavo v Sloven- skem domu na Holmes Ave.

11.—Clev. Slovenci št. 14 SDZ plesna veselica v avdi- toriju SND.

12.—Mladinska šola SND spomladanska prireditev v av- ditoriju SND.

12.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

12.—Podružnica št. 41 SZZ obhaja 10 letnico obstoja v SDD na Waterloo Road.

18.—Dr. sv. Ane št. 4 SDZ plesna veselica v avditoriju SND.

19.—Materinska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

JUNIJ

2.—Društvo sv. Vida št. 25 piknik na Pinterjevi farmi.

9.—Collinwoodske Slovenke št. 22 SDZ prirede piknik na Močilnikarjevi farmi.

15.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

Slika spodaj kaže, kako nakladajo v angleška letala bombe, katere bodo metali neke po Nemčiji. Slika zgoraj kaže mlade angleške avijatičarje v šoli. Srednja slika, levo, ka- že avijatičarja v letalu, ki opazuje sovražno prstojanke in slika na desno kaže angleške to- pove, s katerimi obstreljujejo nemška letala in ki so jih zdaj razpostavili po vsej Angliji.

16.—Očetovska proslava Svetovidske mladine, šolska dvorana sv. Vida.

JULIJ

14.—Skupna društva fare sv. Vida piknik na Pinterjevi far- mi.

27.—Klub slovenskih groce- ristov in mesarjev v Collin- woodu priredi običajni piknik na Pinterjevi farmi.

Dobrila Peter:

Prvič v lovišču

Večkrat mi uhajajo misli v ono zlato dobo, ko sem še nosil tiste praktične hlačice, ki so bile prirojene tako, da je iz njih- ova zadnjega dela vedno uhajal kos platna, v ono dobo, ko sem še komaj za silo razločeval puško od palice, in vendar sem že ta- krat nemalokrat točil debele sol- ze, ker me očka ni povabil s se- boj, ko je šel s puško od doma. Ob takih prilikah me je vedno tolažilo: "Sedaj še ne moreš z me- noj, ker si premajhen, čim pa dorasteš meni vsaj do pasu, te vzamem s seboj."

Odmerjeno višino je očka za- znamoval z malo zarezo na okvi- ru kuhinjskih vrat. Dan na dan sem se potem spenjal na prste in se meril. Ker je imel moj oče zelo visoko postavo, je tudi zare- za v okviru tičala precej visoko in se je jaz nisem mogel dotakni- ti še leto dni potem, niti če sem se vzpel na prste. Pri teh pri- merjavah se mi je vedno zdelo, da se nesrečna zareza pomika če- dalje višje. Odločil sem se za pre- varo. Ko domačih ni bilo doma, sem urno poiskal kuhinjski nož ter z njim napravil niže ono za- rezo. Seveda sem bil prepričan, da mi ne bodo prišli na sled. Po- klisal sem očeta in še druge pri- če ter jim v eni sapi dokazoval, da sem že dorastel celo višje od zareze, ker se je dotikam že z nosom. Ali, joj! Oče mi ni če- stital, da sem se tako požuril v rasti, ter me ni povabil na lov, ampak me je nagradil z leskovim oljem, ker je bila zareza "maj- čkeno" pregloboka in je močno kvarila okvir vrat. Nasvetoval pa mi je, naj rajši brez izbire in veliko jem, če hočem hitro rasti.

Uvidel sem, da se rast na ta način ne da pospešiti, zato sem od tistega časa jedel in jedel, ta- ko da so se domači močno čudi- li izpremembi mojega jedilnega lista. Seveda je včasih kanila v jed grenka solzica, ampak vztra- jal sem in tudi uspel. Ko sem do- polnil šesto leto, sem se z noskom že resnično dotaknil one zasovra- žene zareze, ne da bi se mi bilo treba vzpenjati na prste. Tedaj sem pa tudi dvignil tako vpitje, da so se domači kar prestrašili, če se mi ni morda kaj pripetilo. Pri tej priči sem tudi prijel oč- eta, naj izpolni svojo obljubo. Ker je bil oče možak, ki se je držal danih besed, je obljubo tudi iz- polnil.

Nepopisno je bilo moje vese- lje. V poznejšem življenju sem se le redko počutil še tako sre- čnega kakor mojega šestega roj- stnega dne, ko me je oče iznena- dil s tem, da me je preoblekel v nove in prave hlače nadkolenke s pokončnimi žepi, me oprtal z majhnim nahrbtnikom, nabasa- nim z raznimi dobrotami, in za višek veselja mi je na desno ra- mo obesil morilno orožje, prvo puško na vzmet, z edinim nabo- jem iz plutovine, pritrjenim z vrvice ob puškino kopito. In da bo veselje še večje, me je še ti- stega dne vzel s seboj v lovišče.

To je bilo v drugi polovici me- seca junija, ko sem ob očetovi leviči na moč ponosno korakal skozi vas oborožen s svojo eno- cevko, očka pa s svojo staro po- lurisanico. Za vaško mladež — za moje tedanje sovrstnike — je bil to pravi dogodek. Drveli so za menoj in me tako izzivali, da me je moral vzeti v varstvo oče, sicer bi jo izkupil morda jaz ali pa izzivači, kajti tisti dan nisem poznal nobene šale in priprav- ljen sem bil braniti se, če bi bilo treba tudi z orožjem. Na srečo

je posegel vmes oče, razpodel ju- nake, da so se z glasnim ugovar- janjem razkropili po vasi na vse strani.

Kmalu za tem sva z očetom krenila na stezo, ki naju je vodi- la po robu male, skalovite kra- ške dolinice, ki je bila na sončni strani vsa porasla z nizkim gr- mičevjem in redkimi borovci, na senčni strani pa so iz zemlje štrlele gole skale. Med potom sva preplašila jato sivobelih ptic, ki so se pasle tik steze in pri odletu povzročile tak ropot, da sem od strahu zavpil. Trepeta- joč sem stekel do očeta in se ga tesno oklenil. Oče, ki je videl mojo plahost, mi je dejal: "Sin- ko, ti ne boš nikdar pravi lovec, če se boš ustrašil vsake ptice." Zagovarjal sem se: pticov da se ne bojim, ali se on nič več ne spominja, da sem imel zadnjič živega mladega ptička v rokah in celo kavsnil me je, pa se ga nisem bal. Onih velikih ptic, ki so prej odletele, pa da sem se ustrašil, ker so tako zašumele in ker jih ne poznam. Ko vidi oč- ka, da me ptice zanimajo, mi pravi: "No sinko, da boš tudi ti vedel, ti bom na kratko pove- dal, kar vem o njih."

Snel je puško in jo prislonil na borovo rogovilo ter se vsedel ob stezi na skalo, poraslo z de- belim, zelenim mahom. Ker ni- sem hotel v ničemer zaostajati za očetom, sem z važnimi kret- njami napravil isto tudi jaz in prislonil poleg očetove tudi svo- jo puško. Nahrbtnik sem obdr- žal na sebi, ker ga tudi oče ni odložil.

"Sedaj pa pazljivo poslušaj!" mi je dejal in pričel: "Ptice, ki so te malo prej tako prestraši- le, imenujemo skalne jerebice ali kotorne. Ime kotorna smo po- vzeli po naših sosedih Italijanih. Nemci jih imenujejo Steinhuh- nen, na Balanku živijo Slovani pa jih imenujejo kamenarke."

Ta vrsta ptic živi večinoma na skalovitem svetu, ponekod tudi zelo visoko v Alpah, zato jih pri- rodoslovci uvrščajo med alps- ke ptice. Živijo pa tudi v ni- žinskih skalovitih krajih. Na goriškem in istrskem Krasu so se zelo razmnožile, kar je dokaz, da jim kraske skale, podnebje, kraska burja in hrana zelo uga- jajo. Pri nas na Krasu imamo troje vrst skalnih jerebic, ki se med seboj razlikujejo le po veli- kosti, in sicer male, srednje in velike. Male tehtajo dvajset do trideset, srednje šestdeset do se- demdeset, velike pa prek sto de- kagramov. Zakaj taka ogromna razlika v težini med eno in dru- go vrsto, ne vem.

(Dalje prihodnjič.)

—Podražitev drv in premoga v Italiji. Zaradi velikega po- manjkanja lesa so se v zad- njem času po vsej Italiji dvig- nile tudi cene lesnim izdelkom. Pa ne samo rezani in tesani les, tudi navadna drva so se podra- žila. Tako poročajo iz Pulja, da se je les za kurivo podražil približno za tri lire pri vsakem metriskem stotu. Hrastova dr- va so zdaj po 13 lir za 100 kilo- gramov. V zadnjem času so poskočile tudi cene premogu. Najslabši premog se je podra- žil za pet lir pri vsakem metr- skem stotu.

MALI OGLASI

Hiša naprodaj

Naprodaj je hiša za dve dru- žini, 5 sob in kopalnica spodaj in 4 sobe zgoraj, garaža. Renta se dobiva \$45 mesečno. Pro- dajna cena \$3,600, takoj \$2,000, ostalo na prvo vključbo. Vpra- šajte na 965 E. 77th St. (8)

Delo dobi

dekla za hišna opravila in da bi pomagala v trgovini. Vprašajte na 783 E. 22nd St., Euclid, O., telefon KENmore 7046-W. (6)

Priatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA
Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENDicott 9571
Pripeljemo na dom.

Ko so hrasli šumeli

ZGODOVINSKI ROMAN

Slednjič se je začulo škripanje peska in na griču se je odrazil ščenek; na rami je imel dolgo lestvico.

Djakon jo je pristavil k zidu bolj na desno od stolpa in prvi splezal po njej; ščenek, gibčen ko mačka, mu je sledil.

Djakon je stopil na široki greben obzidja, pomagal kratkonogemu tovarišu, da se je spravil nanj, potegnil skupno z njim lestvico gori in jo spustil po drugi strani zidu na dvorišče.

Zdajci sta bila prijatelja pri vratih ječe. Ščenek jo je otipal, našel zapah in veliko na njem višeeo ključavnico ter jo zagrabil, da jo odtrga.

"Postoj!" je zašepetal Djakon. "Zaropotaš preveč!" In vrzel je s sebe haljo in pokrtil z njo vrata kakor z zavoso.

"Zgrabi zdaj!" je rekel.

Ščenek je otipal skozi haljo ključavnico, začel se je zamolkel hresk, kakor bi kdo zlomil palico, in takoj nato je ščenek oprezo odmaknil zapah.

Djakon je oblekel svojo haljo in odprl vrata.

Ključavnica na notranjih vratih je bila močnejša in se ni udala; ščenek in Djakon sta navali-la s pleči na duri, debele deske so zamolklo počile, ščenek je odtrgal zrahljani zapah in razpehnil vrata. Okoli njih so se gnetli vsi jetniki: razločno so slišali ropot na hodniku.

"Si ti, Djakon?" je vprašal glas ščeka.

"Jaz!" je zabobnel odgovor.

"Ali ste vsi tu?"

"Vsi, vsi!" so se čuli pritaje-ni odzivi.

"Brž na dvorišče; držite se skupaj! Na desno od stolpa stoji lestvica!"

Hitreje ko verice so jo začeli ubirati jetniki iz ječe. Djakon in ščenek sta stala pri lestvici in spuščala tovariše drugega za drugim na zid.

Ni še splezala polovica jetnikov nanj — kar se del trehuhate stene vratnega stolpa osvetli in poleg njega se pokaže straža treh ljudi; na ramah so se jim poble-sketavala široka rezila helebard; prednji je nosil luč.

Straža se je napotila k ječi.

"Lezite, lezite vsi!" je zasikal Djakon, pograbil lestvico in jo položil na zemljo: vsi bi ne utegnili steči po njej in če bi tudi utegnili, bi jih takoj odkrili in polovili.

Na zidu in pod njim je pome-lo ljudi kakor z metlo. Djakon je planil k ječnim durim in toli-ko da jih je utegnil zapreti in se vreči po dolgem ob pragu na tla — že je šinila svetloba luči po njih in po vnožju stolpa in utoni-la nato dalje v zraku: straža ni prišla prav zraven, temveč je le od daleč posvetila na vhod.

Komaj so za vogalom utihnili koraki Nemcev, so na dvorišču pritajivši se ubežniki splezali na zid in potegnili lestvico za seboj.

Na tej strani je bilo vse tiho in drugi del prehoda se je sre-čno izteklo.

Veselo križaje se so šli ubežni-ki na kraj gozda in se začeli posvetovati, kaj storiti. Ščenek in Djakon sta vztrajala pri tem, da neutegoma odidejo čim dalje od Jurjeva; z njima so soglašali tu-di vsi ostali.

Le ves čas molčeči Fedor ni so-glašal.

"S čim pa bomo šli?" je rekel, ko je slišal mnenje tovarišev.

"Ali je mar mogoče hoditi s pra-znimi rokami po gozdu? Saj i-mamo najmanj pet dni hoda in nam bo vsaka vrana prav prišla. Že prvo noč nas raztrgajo zveri kakor ovce! In če nas pogonja dohiti, s čim se bomo branili?"

Priženejo nas spet semkaj v je-čo kakor jarce!"

"Ni drugače!" je zagodel Dja-kon. "Iz gline orožja ne zmeč-kaš!"

"Tudi ni treba!" je odgovoril Fedor. "Je kraj, kjer leži storje-no!" In povedal jim je o kleti Preisa, ki jo je odkril ščenek.

"Dosti časa izgubimo!" je re-kele ščekin. "Preden pridemo do kleti in odidemo potem iz mesta, vzide sonce. Kakor miši nas po-love vse."

"Kaj pa nam je treba danes odhajati?" je vprašal Fedor. "V zemljenici je dosti prostora. Naj se Nemci nekoliko naletajo. Še bolje se izide!"

"Pametno govori!" je rekel ščekin, ko je bil nekoliko pomi-slil.

Mnenje Fedorja so vsi odobrili; ubežniki so pograbili lestvico in se odpravili k mestu.

Prehod čez zid ni delal kakih težav, le Fedorju in Djakonu se je bilo treba ubijati z medvedom, ki se je trdovratno upiral, da bi šel po lestvici, ki se je upogibala in škripala pod njim. Samo s kruhom, ki je gledal Tjurji iz žepa, se je dal zvabiti na zid in odtod na zemljo.

Kakor prikazni, zdaj ob naj-manjšem sumu zlivaje se v eno s hišami, zdaj izginjaje v poglo-binah trdno zaprtih vhodov, so se beki ušujniki prerinili po ta-ko rekoči v črnilu tonečih mest-nih ulicah in se srečno skrili v podzemeljski hram ščeka.

Po poti se je Fedor, ki je sku-paj s ščekom nesel lestvico, pri-eni izmed radi pozne ure že za-prtih pivnic ustavil in začel pri-stavljati lestvico k zidu.

"Kaj delaš?" je vprašal pol-glasno ščenek.

Fedor je molče zlezal po kli-nih, snel na kljuki visečo svetil-o in spet prijel za lestvico.

"Zakaj ti bo?" je spet vprašal ščenek.

"Prav bo prišla..." je na kratko odgovoril Fedor.

Dragoceno lestvico sta previ-dno postavila nazaj na njeno me-sto, to je vstric Preisove hiše.

Dvajseto poglavje

Zgodaj zjutraj je tekkel šče-nek na trg in v nekaj potih prinese-l s seboj kruha, čebule in ku-mar: en Andersov tolar mu je ostal še neizmenjan.

Medveda so napasli dosita in, obližovaje se, je legel v kot. Dô-dobra so se najedli tudi ušujni-ki in Fedor, ki se je, poprosivši Djekona, naj ostane z medvedom, začel pripravljati, da gre iskat klet.

Na njegovo in Djakonovo za-čudenje sta se pojavila med ott-timi tovariši dva neznana, po-starna človeka.

"Kdo pa sta vidva?" je vprašal Djakon in si natanko ogledoval neznanca v somraku pribežali-šča.

"Ne boj se! To sta naša psko-vska trgovca Pogankin in Pljuškin. Ko si bil ti odšel, so ju bili vrgli k nam!" je odgovoril za njiju ščekin.

"In sicer za nič..." je skro-mno odgovoril eden kupcev, tisti, ki je bil malo višji in bolj plečat, Pogankin. "V Pskovu so naši razdejali nemški dvor, no, in kdor je bil naših tu, so ga prijeli in posadili v ječo..."

"Saj so vendar Nemci prvi požgali in oplenili naš tukajšnji dvor!" je rekel ščenek.

"To ni bilo res..." je odvrnil Pogankin.

"Ta je pa lepa!..." je zago-del med nastalim molkom osu-pli Djakon.

Dasi je Fedor pamétno misel spregovoril tovarišem pod obzi-

djem Domberga, vendar pridobi-tev orožja ni bila njegova glav-na želja. Ščenek mu je bil razo-del, da je v kleti poleg orožja vi-del tudi še z železom okovano skrinjo, in Fedor je zaslutil, da se tam hrani starčev denar. Mi-sel, da se tako blizu, pred nosom nahajajo morda kupi zlata in srebra, mu kar ni dala pokoja in se je kljub veselju, da je našel Mihajla, pol noči prevračal z e-ne strani na drugo, kakor bi vi-del jasno pred seboj žolto in belo bleščeče se kopice denarja.

Nekoliko ušujnikov se je Fe-dorju ponudilo, da mu gredo po-magat iskati, toda on je odklonil. "Zakaj bi hodili?" je rekel ne-jevoljno. "Ako nas pojde mnogo, nas lahko slišijo. Jaz poprej pre-iščem vso stvar, potem, na večer pred odhodom, pojdemo pa vsi!"

Ukresal je iz kremenja neko-liko isker in zapalil gobo ter pri-žgal svetilko v laterni. Da bi ne zašel, je poiskal v razvalinah ko-šček žganega apna in ga vzel s seboj, da bo delal znamenja po stenah.

Na katero stran je bila klet, ščenek ni vedel povedati in Fedor se je sklonil in začel iskati sledo-ve ščeka po tleh. Tla je na de-belo pokrival prah in sledovi so se naglo našli: njih zmeda je kazala, kako se je ščenek v stra-hu obračal od stene k steni, pri-šel nato do razcepa dveh hodni-kov, a se ni napotil po glavnem, temveč po stranskem hodniku, ki se je že začel podirati in zasi-pati.

Pokazalo se je, da klet nika-kor ni bila tako daleč, kakor se je ščenu zdelo, in Fedor je kma-lu zagledal kup sipa, ki je polnil prehod prav do oboka; da bi ga iz kleti ne zapazili, je slekel eno-redko, zavil vanjo laterno tako, da bi njena luč ne padala naprej, in prišedši do nalašč nasutega zasipa, postavil svetilko na tla, sam pa splezal na kup in, zadr-ževaje sapo, porinil glavo v odpr-tino.

V kleti je bilo vse črno in tiho. Fedor je šel doli po luč, vrzel z nje enoredko, se skobacal zopet nazaj in posvetil v notranjost kleti.

Oči so mu zažarele s pohlepnim plamenom: zagledal je skrinjo, ki mu ves čas ni dala miru.

Fedor jo je nekoliko trenutkov nepremično gledal, ne da bi se odločil, kaj naj stori: skrinja je bila trdno zaklenjena in vlom va-njo bi bil težak in nevaren.

gospod, bivši predsednik Zed, dr. La Guardia. Mr. Hoover or-torka.

Na njegovo in Djakonovo za-čudenje sta se pojavila med ott-timi tovariši dva neznana, po-starna človeka.

"Kdo pa sta vidva?" je vprašal Djakon in si natanko ogledoval neznanca v somraku pribežali-šča.

"Ne boj se! To sta naša psko-vska trgovca Pogankin in Pljuškin. Ko si bil ti odšel, so ju bili vrgli k nam!" je odgovoril za njiju ščekin.

"In sicer za nič..." je skro-mno odgovoril eden kupcev, tisti, ki je bil malo višji in bolj plečat, Pogankin. "V Pskovu so naši razdejali nemški dvor, no, in kdor je bil naših tu, so ga prijeli in posadili v ječo..."

"Saj so vendar Nemci prvi požgali in oplenili naš tukajšnji dvor!" je rekel ščenek.

"To ni bilo res..." je odvrnil Pogankin.

"Ta je pa lepa!..." je zago-del med nastalim molkom osu-pli Djakon.

Dasi je Fedor pamétno misel spregovoril tovarišem pod obzi-

dorju kratko in malo ni hotelo.

Vendar je razumnost obvlada-la njegovo pohlepnost; Fedor je zlezal z zasipa in se napotil na-zaj.

Čez dan je šel ščenek nekaj-krat v mesto in iz raznih krajev prinesel kruha za popotnico.

Na večer so ubežniki napravili zopet posvetovanje in se dogo-vorili, kako bodo ravnali. Skle-nili so, da se del njih pod vodst-vom Fedorja odpravi v klet po orožje, drugi del s ščekinom in Djakonom počaka z medvedom nanje; tretji pa bi, po misli Fe-dorja, moral iti k hiši Preisa in mu s kamni pobiti okna, da odv-rne gospodarjevo pozornost od šuma, ki bi morebiti nastal v kle-ti.

Pobijanje oken sta prevzela ščenek in Tjurja.

Brž, ko se je stemnilo, je pri-žgal Fedor svojo svetilko in v spremstvu petih ljudi odrinil v notranjost podzemlja; ščenek in velikanski Tjurja sta izginila med razvalinami zidovja.

Mojster Preis se je pravkar vr-nil pomirjene volje iz svoje kle-ti. Zaprl je lino, vrzel vrh nje gosto, iz trstja pleteno rogožino, brundal predse neko že davno po-zabljeno pesemco in hodil po so-bi z belo čepico in v nočni halji, v kar se je z nastopom večera ponavadi oblačil.

Soho je razsvetljevala neve-ljka bakrena svetilka, pritrjena

na steno.

Mahoma se je mojstru Preisu zdelo, kakor da se je nekaj člo-veškemu obrazu podobnega pri-tisnilo prav k okenski sljudi in da je ta nalahko zaprasketala.

Zdrnil se je, ustavil in prislu-hnil kakor mačka, pripravljena, da skoči na miš.

"Kdo je tam?" je vprašal moj-ster Preis, zroč nepremično v okno, za katerim se mu je zde-lo, da gledajo nanj nekakšne oči. Stegnil je roko k zidu, na kate-rem je visela samostra z vedno napeto tetivo.

Toda položiti nanjo kratko pu-ščico in pomeriti — ni utegnil: strašen udarec je priletel v ok-nico in ta se je s treskom, hre-šča je in žvenketaje z razbito sljudo, razlomila čez pol in mu padla k nogam.

Takoj za njo je priletel v sobo kakor s pračo ustrujen kamen in se z močjo zadril v zid; za njim je priletel drugi, tretji — kam-nata toča je živžgaje letela v so-bo. Svetilka, vsa zmlinčena, je padla na tla in ugasnila.

Na srečo Prisa ni zadel ni en kamen.

"Herman, sem! Razbojniki! Brž!" je zavili na vso moč in, skrivši se v najoddaljenejši kot, cepetal od strahu z nogami.

(Dalje prihodnjič)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

ver, bivši predsednik Zed, dr. La Guardia. Mr. Hoover or-torka.

Municija je dospela na nemško fronto in vojaki jo od-našajo v postojanke.

Na levo je finski poslanik v Zed. državah, Hjalmar Procope, ki izroča amerškemu zakladniškemu tajniku Mor-genthau ček za \$234,693, kar je dala Finska na svoj dolg.

H RANILNE VLOGE

TEKOČE OBREŠTI PO 3%

ST. CLAIR SAVINGS & LOAN CO.

6235 ST. CLAIR AVENUE

Obvestilo

Tem polom se obvešča delničarje SLOVENSKE-GA NARODNEGA DOMA NA ST. CLAIR AVE., da se bo vršila letna delniška konferenca delničarjev Slo-venskega Narodnega Doma V ČETRTEK DNE 11. JANUARJA, 1940 v auditoriju SND. Pričetek ob 7:30 zvečer.

Pozivlje se vse od društev izvoljene zastopnike in ostale delničarje SND, da se udeležijo.

DIREKTORIJ SND.

ZENINI IN NEVESTE!

Naša slovenska unijska tiskar-na vam tiska krasna poročna vabila po jako zmerni ceni. Pri-dite k nam in si izberite vzorec papirja in črk.

Ameriška Domovina

6117 St. Clair Ave.

HEnderson 0628

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢

Ta kupon in 75c je za vstopnino dvem osebam na petkovo zabavo v dvorani cerkve sv. Vida, točno ob pol devetih zvečer.

Ohranite ta kupon, je vreden 25¢